

Godina XII. – Broj 11
Prosinca, 2010.

Uvodnik

Uprava

Iz svijeta ASC

Prostor za CIS

Iz svijeta laika

Prostor za OIG

Iz Družbe

Sommario

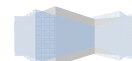
Isusovo lice	1
Prošireno Vrhovno vijeće	2
Na putu služenja Životu	3
Međunarodna znanstvena konferencija u Mostaru	3
Hodočašće Pridruženih Krvi Kristove	4
Š. Šerafina u Amazoniji: primjer poniznosti i ljubavi	5
Dijalog: bogojavljenje ljubavi	6
Kampanja za promicanje ljubavi	7
Međunarodna solidarnost i ljudska prava	8
Osnutak Tanzanija – Regija ad experimentum	9
Kalendar Vrhovne uprave	10
Vratile su se u Dom Očev	10

Isusovo lice

Poput zaljubljene osobe koja s nestrpljenjem čeka trenutak susreta s ljubljenim, tako se nalazimo u ovo vrijeme Došašća čekajući našeg dragog Isusa, koji nas je ljubio do te mjere da je prolio svoju predragocjenu Krv za nas. Svaki detalj susreta trebamo brižno pripremiti: otvorimo svoje srce, probudimo svoj um, pružimo ruke Ljubavi koja nas dolazi posjetiti.

Za Božić ratovi neće završiti po nekoj čaroliji, neće se trenutačno riješiti problem gladi u svijetu, pohlepni ljudi neće prestati misliti na svoje interese kao bi se darovali

drugima. Za poboljšanje svijeta služi ustrajnosti i hrabrost da se svakodnevno nastavi s pravdom, solidarnošću, poštenjem. Nema pojedinca koji ne zaslužuje naše razumijevanje, naše suosjećanje, našu brigu. Kao kršćani pozvani smo predati se ljubavi, biti vjerodostojni svjedoci da je moguć svijet zdrav, solidaran, željan života. Bog je postao čovjekom kako bi nam pomogao shvatiti da se Svetost može utjeloviti u našem svakodnevnom nastojanju u brizi za drugoga. Kada volim svoju obitelj, kada se igram s dječacima u oratoriju, kada s djecom molim

za vrijeme sv. Mise, prepoznajem Gospodina uz svoj bok. Njegovo lice je u onima koji nas trebaju, koji nam daruju osmijeh, koji nam svojim zagrljajem griju srce. Budimo pažljive kako bi smo prepoznale Isusove posjete u našem životu.

Dostojno slavljenje Božića znači živjeti svaki dan slaveći veliku sreću da nas Bog ljubi, da imamo Isusa kao uzor savršenog prijatelja, da možemo računati na Duha Svetoga kao vjernog pratitelja na našem putu.

*„Ne tražite Isusa u dalekim zemljama:
On nije ondje.
Blizu je vas.
S vama je.
Dosta je da držite svjetiljku upaljenu
i vidjet ćete ga uvijek.
Nastavite puniti svjetiljku
malim kapljama ljubavi.
I vidjet ćete kako je sladak
Bog koga ljubite.“ (Majka Terezija iz Kalkute)*

Želim svima vama da držite vaše svjetlo upaljeno, da svaki dan živite iščekivanje susreta s Isusom u licima osoba koje susretnete. Nema veće radosti nego činiti volju Božju ljubeći svoga bližnjega kao sebe samoga.

Dayana

Iz Uprave

Prošireno Vrhovno vijeće

*Prostor razlikovanja...mjesto nade,
u službi ASC zajedništva i poslanja*

„Snaga za hod u smjeru koji nam je označio Duh Sveti je: ...izbor reorganizacije s novim strukturama, uvjerenje da će nam one omogućiti iskusiti kolegijalnost, supsidijarnost, suodgovornost i sudjelovanje na novi način.“ (Odredbe VS 2005., 1.4 Sredstva za hod)

Ovo je bio duh kojim je Vrhovni sabor 2005. začeo reorganizaciju Družbe među koje spada i Prošireno vrhovno vijeće.

Ići prema smjeru koji nam Duh označava zahtijeva stav razlikovanja, otvorenosti i slušanja. Vijeće tako postaje prostor razlikovanja izvrsnosti, slušanja znakova vremena i učinkovitog zajedništva.

Razlikovanje, traži zajedničku Božju volju u pokretu koji nam dopušta gledati i poštivati mjesne stvarnosti za stvaranje zajedničke vizije s ciljem prepoznavanja i odabiranja smjera za cijelu Družbu.

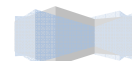
Ovo je bio jedan od izazova koji smo doživjeli: prelazak iz teritorijalne i kulturalne dobro definirane i ograničene vizije na zajedničku i međukulturalnu viziju. U ovom zadatku da proširimo horizonte, da prijedemo teritorijalne granice (regije) bile smo pozvane gledati na Družbu kao na jedno jedinstveno tijelo u kojem cirkulira puno vitalnosti. Gledati na Družbu kao na jedno tijelo slika je koja jako dobro opisuje ulogu Proširenog vrhovnog vijeća. Jedno tijelo, ne razdijeljeno, to jest, jedinstvo u kojemu su svi članovi povezani, ali ne samo to, nego su od životne važnosti za funkcioniranje cijelog tijela i postaju dragocjeno i nezamjenjivo sredstvo za izvršenje misije koja nam je povjerena od Gospodina.

Drugi izazovi koje smo iskusile bili su također i trenutci tenzija, konflikata, straha. Ali u svakom susretu smo porasle u svijesti i uzajamnom poštivanju i to nam je omogućilo da prijedemo iz efektivnog u afektivno zajedništvo. Jako lijepa bila je klima prijateljstva, nade i radosti koja je karakterizirala sve susrete Vijeća. I to je olakšalo rad i razlikovanje kako bi se stiglo do zajedničkih odluka.

„Izbor reorganizacije s novim strukturama, uvjerenje da će nam one omogućiti iskusiti kolegijalnost, supsidijarnost, suodgovornost i sudjelovanje na novi način“....

Svako zasjedanje Vijeća bio je pravi laboratorij gdje smo mogle prepoznati i osloboditi se od svih naših otpora, predrasuda i drugoga., kako bi smo doživjele kolegijalnost, nastojeći poštivati supsidijarnost i promicati suodgovornost, ne u teoretskom smislu, kao refleksiju ili studiju o ovim principima, i ovo je također učinjeno, ali ono što je stvarno bilo različito bila je mogućnost da se iskuse ovi principi u praksi sa svim mukama i radostima koje smo doživjeli. Trud da komuniciramo i da razumijemo jezik koji nije naš; poteškoće u kulturalnim i generacijskim razlikama i drugo.

Kako nešto iskusiti znači/uključuje stupiti u odnose, možemo reći da je kvaliteta naših

odnosa bila zajedničko oslušivanje Duha i karizmatički poticaj koji su obogatili naše biti u službi misije i zajedništva Družbe, kao jednog tijela.

Zaključujući, možemo potvrditi da kolegijalnost, supsidijarnost i suodgovornost djeluju kao most u izboru novih struktura i u poticaju sudjelovanja na novi način. Djeluju kao most, jer pokazuju smjer puta pedagoški vrlo jasno i precizno: strukture su nove u mjeri u kojoj omogućuju kolanje života i životnosti. Nove su i značajne u mjeri u kojoj dopuštaju i promiču sudjelovanje. Sudjelovanje ne samo u izvršavanju odluka, nego sudjelovanje u donošenju odluka... u osnaživanju, uključenosti.

Hod u smjeru koji nam je označio Duh Sveti... sa novim strukturama... kako bi smo iskusili vrijednosti kolegijalnosti, supsidijarnosti, suodgovornosti i promicanje sudjelovanja na novi način je smjer puta koji nam omogućuje da izaberemo „promicati život (VŽ 7,8), uključujući sve u aktivno sudjelovanje i dijeljenje odgovornosti (VŽ 41)

S. Sonia Pinho de Matos, ASC

Na putu služenja Životu

Isječci dijeljenja na Proširenom vrhovnom vijeću
Hrvatska, 8. – 12. studenog 2010.

„Na putu služenja Životu“... poziv je i obveza vlastita onome koji shvaća život u dinamici Ljubavi.

S ovim duhom su članice Proširenog vrhovnog vijeća (na kojem su sudjelovale

Regionalne poglavarice i Vrhovna uprava), održanom u Hrvatskoj od 8. do 12. studenog ove godine, živjele proces zajedničkog razlikovanja o temama koje su bile na dnevnom redu.

Koja je budućnost Osnutka Tanzanija?

Među predmetima o kojima se raspravljalo, onaj koji je izazvao veliku radost bio je prelazak Osnutka Tanzanija u Regiju ad experimentum, znak rasta Družbe u afričkoj zemlji. Prošireno vrhovno vijeće ratificiralo je prijelaz s radošću i zahvalnošću Bogu, darivatelju svakog dobra.

Kako poboljšati reorganizaciju Družbe?

Predmet razmišljanja i dijeljenja bio je prijedlog za reorganizaciju Družbe formuliran od strane Komisije za reorganizaciju Družbe, sa zadatkom da pojasni postupak koji slijediti Osnutcima i u isto vrijeme, vrednuje hod reorganizacije započet s Odredbama VS 2005.

Jedan od pozitivnih aspekata je struktura Kontinentalnih područja koji omogućuje bolju komunikaciju i dijeljenje između različitih entitetima Družbe. Vrijednost internacionalnosti je bogatstvo i izazov, koji pretpostavlja kontinuirano razlikovanje vezano za misiju Družbe.

U trenutku vrednovanja, na kraju rada, više puta se potvrdila pozitivnost strukture Proširenog vrhovnog vijeća, zahtijevanog od strane Odredbi VS 2005., a smatra se izrazom načela kolegijalnosti, koje se izražava u suodgovornosti za opće dobro.

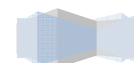
S. Cleopatra Subiaco, ASC

Iz svijeta ASC

Međunarodna znanstvena konferencija u Mostaru

Kontinentalno Područje: Srednja Europa
Regija: Zagreb

U Mostaru, Bosna i Hercegovina, od 20. do 23. listopada 2010. održana je Međunarodna znanstvena konferencija na temu „Socijalni rad i borba protiv siromaštva i socijalne isključenosti – profesionalna usmjerenost zaštiti i promicanju ljudskih

prava“. Zaklada „Marija De Mattias“ i Filozofski fakultet Sveučilišta u Mostaru kao organizatori konferencije željeli su na ovaj način potaknuti međunarodnu suradnju na području zaštite ljudskih prava. Konferencija je imala za cilj doprinijeti jačanju organizirane interdisciplinarnе borbe osobito protiv siromaštva i socijalne isključenosti.

Sudjelovao je velik broj stručnjaka socijalnoga rada i srodnih profesija iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije, Srbije, Portugala, Turske, Španjolske, Albanije, Austrije, Švedske, SAD-a i Kanade. Kroz plenarna predavanja, okrugle stolove, simpozije, prezentacije projekata i radionice promišljalo se o suvremenim socijalnim pitanjima, kvaliteti života socijalno osjetljivih skupina, društvenom položaju osoba s invaliditetom, održivom razvoju i socijalnom blagostanju, ljudskim pravima u kontekstu ratnih sukoba, diskriminaciji i brojnim drugim suvremenim izazovima i pitanjima, kako društva tako i socijalnog rada.

U sklopu Konferencije djelovala je i studentska sekcija te su studenti iz nekoliko zemalja svojim viđenjima socijalne zbilje na međunarodnoj razini dali svoj doprinos u donošenju zaključaka. Studenti volonteri doprinijeli su besprijekornom odvijanju aktivnosti i bili tehnička podrška u realiziranju programa.

S. Cecilija Milković, predsjednica Zaklade MDM, u svom pozdravnom govoru na svečanoj akademiji prilikom otvorenja Konferencija obratila se sudionicima pozvavši ih na stvaranje boljeg i pravednijeg društva, s jednakim mogućnostima za sve, kako nas poučavaju socijalni dokumenti Crkve, utemeljeni na evanđeoskoj istini.

Organizacijom Konferencije s temom koja postaje zabrinjavajući planetarni problem, Zaklada želi senzibilizirati međunarodnu javnost za gorući socijalni problem.

Organizacijski i programski odbor na čelu sa s. Zdravkom Leutar, predstojnicom Katedre za područja socijalnoga rada Pravnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i profesoricom na Studiju socijalnog rada Fakulteta u Mostaru, pažljivo je i angažirano planirao brojne aktivnosti te bio zaslužan za stvaranje dobre i pozitivne atmosfere za rad i kreativno druženje. Sestre Marijana Pintarić i Ljubica Radovac predstavile su primjenu programa „Projekt čovjek“ u Centru za odvikavanje od ovisnosti „Marjanovac“ te dale svoj doprinos kao moderatorice rada pojedinih sekcija.

Prva Međunarodna znanstvena konferencija u Mostaru u navedenoj suorganizaciji završila je u popodnevnim satima 23. listopada 2010. na opće zadovoljstvo organizatora i sudionika, uz brojne poticaje i konkretne zaključke, koji će biti dostupni na službenim stranicama Konferencije: <http://www.socialwork-humanrights.com>

S. Ljubica Radovac, ASC

Hodočašće Pridruženih Krvi Kristove

Kontinentalno Područje: Istočna Europa
Regija: Wrocław

ASC Suradnici (iz biskupija: Wrocław, Świdnica i Legnica), noseći sa sobom zastave i relikvije sv. Marije De Mattias, krenuli su na hodočašće u svetište Gospe od milosti u Krzeszów, na zajedničku molitvu i razmišljanje.

Za vrijeme puta hodočasnici su posjetili određene gradove: Wrocław, Namysłów,

Siechnica, katedralu u Świdnica. Osim toga hodočasnici iz Lubina, Wałbrzycha, Świebodzie, Legnica, Bolesławieca, Warta Bolesławiecka, Pieńsk, Chocianów i Wołów zajedno sa s. Agnieszka Łuźniak, ASC – regionalnom moderatoricom za regiju Bolesławieca – posjetili su spomenike u Krzeszów.

U podne je slavljena sv. Misa, koju su predvodili svećenici pomoćnici ASC Suradnika: za biskupiju Legnica, Andrzej Gidziński; za biskupiju Wrocław, Janusz Bobowski. Sudjelovali su također i drugi odgovorni svećenici: Andrzej Ćwiek, Marian Zieja, Jarosław Świącicki (odgovoran za Vijeće za pokrete i udruge). s. Ewa Kleps, ASC, nacionalna moderatorica, sve je pozdravila riječima dobrodošlice. U propovijedi o. Janusz Bobowski, je rekao: „U našim sredinama trebamo biti osobe koje svjedoče vlastitu vjeru. Ne trebamo se bojati da nismo za to sposobni, jer kako nas podsjeća sv. Pavao u prvom čitanju: „svakome od nas dana je milost prema mjeri Kristova dara“. Potpomognuti Božjom milošću ne trebamo se bojati davati svjedočanstvo putem našeg obraćenja i obraćenja drugih. Danas, kada se javno govori na TV, radiju, Internetu, da su vjera i religija kao *bajke za djecu*, trebamo pokazati svugdje i uvijek da nije tako, i da smo ako odbacimo Boga i sve ono što je s njim povezano, na putovanju bez cilja. Kao kršćani, to jest Kristovi ljudi, pozvani smo uvijek pomoći drugima u obraćenju, ali također sve učiniti kako bi obratili sami sebe. Kako bi smo rasli, sazrijevali, davali plodove trebamo imati hranu i piće, koje su za nas Riječ Božja, Tijelo i Krv Kristova. Bez ove hrane ne postoji trajno obraćenje i zrelo kršćanstvo“.

Nakon mise, hodočasnici su nastavili posjet spomenicima Krzeszów, izmijenili su iskustava, i zahvaljujući pomoći s. Adele Rostecka, ASC, bili su u mogućnosti kupiti materijale za svoje grupe, a posebno knjige i krunice. U dva sata poslijepodne u bazilici svi su sudjelovali u klanjanju koje je predvodila s. Halina Cyganowska, moderatorica za područje Wrocław. Slijedeće hodočašće bit će 14. svibnja 2011. u Wambierzyce.

Hvaljen uvijek bio Isus, koji nas je otkupio svojom Predragocjenom Krvlju!

S. Halina Cyganowska, ASC

S. Serafina u Amazoniji: primjer poniznosti i ljubavi

*Kontinentalno Područje: Latinska Amerika
Regija: Brazil*

Imala sam sreću, od 21. listopada do 11. studenog ove godine posjetiti Coari, kolijevku ASC Regije Brazil i Manacapuru u državi Amazon, s ciljem upoznavanja naše s. Serafine, nastojeći također vidjeti knjigu u stripu : „O ANJO DA TRANSAMAZONICA“ (ANĐEO TRANSMAZONIJE), za koju sam ja napisala tekst, a crteže je nacrtao jedan mladi umjetnik iz Belém, Pará.

Ova knjiga, od 45 stranica, tiskana je u Belém 2009., uz pomoć jednog gospodina iz Altamire i moje sestre, čija je obitelj primila milosti po zagovoru s. Serafine.

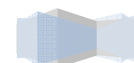
Putujući avionom od Manausa do Coari, mogla sam bolje iz visine vidjeti strašnu sušu jezera i rijeka Negro i Solimões, uzrokovanu dijelom zbog neodgovornosti ljudi, koji su posjekli i spalili šumu, a dijelom zbog fenomena “El Niño”, koji uzrokuje šest mjeseci neizmjerne vrućine i nedostatak kiše. Osobito jako pate ljudi koje žive na marginama rijeka i vlada troši silne novce kako bi im pomogla.

Zadivilo me služenje ASC u gradovima gdje niču nove zajednice, zbog stvaranja novih kvartova. Coari je, na primjer, utrostručio svoje stanovništvo, s otkrićem prirodnog plina, u džungli zapadno od Amazona.

Predstavila sam knjigu u crkvama, za vrijeme praznika, nastavnicima visokih škola i obiteljima: svi su je lijepo prihvatili. Bila sam sretna vidjevši ljubav s kojom se narod sjeća ASC, koje su tim područjima posvetili godine svog života.

Zbog teškoće putovanja čamcem, nisam mogla otići u Codajás, gdje je s. Serafina ostavila neizbrisiv trag, ali u Parroco je, jedan mladi otac Redemptorist, ponio knjigu odgovornima u župnom pastoralu.

Sestre u Manausu, Coari i Manacapuru, pomogle su mi na različite načine u širenju lika s. Serefine, čiji nas primjer potiče da radimo za zvanja, u regiji u kojoj nedostaje misionara, s poniznošću i ljubavlju!

Moje je srce ispunjeno zahvalnošću prema Gospodinu i s. Serafini koji me podržavaju u mom radu.

S. Marília Menezes, ASC

Prostor za CIS

Dijalog: epifanija Ljubavi

Definicije osobe, trenutno preferirane od humanističkih znanosti, ciljaju istaknuti društvenu osobinu bića. Osoba se naziva: sastanak, subjekt odnosa, struktura zajedništva. Želi se istaknuti kako osoba ima sposobnost razgovarati.

Iz Svetog pisma znamo da je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju (*usp. Post, 1, 26-27; 9-6*). Kršćanska antropologija navodi da je „njegovo biće trojstveno biće. Trojstvo je izvor i domovina, početak i cilj svakog ljudskog postojanja...Trojstvo je izvor svakog ljudskog života, a ne samo kršćanskog“. ¹ Iz činjenice da je osoba trinitarno biće proizlazi to da njegovo djelovanje treba biti takvo da stvara međuljudske odnose i zajedništvo. Međusobna

integracija Trojstva uključuje također i jednu vrstu ljudske integracije, upotpunjenja. Ova sposobnost u prirodi je čovjeka. Biti čovjek iznad svega znači živjeti u dijalogu, koji se ostvaruje samo u onoj mjeri u kojoj je osoba otvorena za odnose. ² Dijalog, kao što pokazuje njegova etimologija, dia-logos, znači razmjenu riječi, razgovor u kojem ljudi zajedno ulaze u odnose. U stvarnosti dijalog-razgovor može započeti u trenutku kada netko nešto priopćava. Čovjek je biće s kojim Bog započinje dijalog otkupljenja i upravo na sam Božić započinje dijalog između neba i zemlje, između Boga i čovjeka.

Očitovanjem Božje ljubavi u njegovom Sinu započinje dijalog Novog Saveza, povijest našeg spasenja. Proslav Ivanovog evanđelja, koji se čita na Božić, suočava nas s otajstvom

Boga koji priopćava samog sebe kroz dar svoje Riječi...njegova Riječ tijelom postade (Iv 1,14). U Kristu, doista, Bog nam se otkriva kao Logos, Riječ koja se priopćava i koja nas izaziva. Svaka osoba pred ovim priopćenjem Riječi je izazvana i duboko uključena u dijalog s Bogom, koji izlazi iz samoga sebe, kao Trojstvo, i spušta se na našu razinu, kako bi postavio šator među ovim čovječanstvom. Tko prihvati ovu riječ i odgovori na komunikaciju, otvara se dijalogu prijateljstva i ljubavi s Bogom koji utvrđuje naš identitet i dostojanstvo ljudske osobe, kao ljubljene djece jednog Oca.

U ovoj komunikaciji „Misterij Presvetog Trojstva otkriva nam da Vječni Otac ljubi Sina, Sin ljubi Oca, i ova uzajamna ljubav Oca i Sina je osoba Duha Svetoga. Stoga Otac sebe samoga priopćava posve u Sinu, koji je Bog od Boga, Svjetlo od Svjetla. Duh Sveti, koji izlazi od Oca i Sina, i koji je s Ocem i Sinom jedno, Bog je koji je zajedništvo u dubini svoga otajstva. Ovo trinitarno otajstvo ljubavi i zajedništva model je za ljudske odnose i temelj zajedništva.“ ³

Vjera u dijalog Tojstvenog Boga ljubavi najradikalniji je teološki temelj načina života Crkve nadahnut i oblikovan dijalogom. Dijalogom se odgovara na Očevu ljubav. Dijalogom se svjedoči drugima da su povjerovali ljubavi: „Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.“ (Iv 13, 35). Bez dijaloga unutar sebe Crkve nikada neće biti „ikona Trojstva“, ponizni i potpuni odraz u vremenu vječnog dijaloga Trojice. Bez dijaloga brige i prijateljstva prema zajednici ljudi ona ne naviješta ono što joj je besplatno objavljeno i darovano.

Ako je dijalog epifanija ljubavi, i ako ćemo po ljubavi biti suđeni, može se reći da je dijalog mjera autentičnosti života Crkve i misijske zauzetosti vjernika.

U dijalogu Božića, Isus nam objavljuje pravo Božje lice, koje je lice Oca dobrote i milosrđa, istine i pravde, svjetla i sjaja,

¹ Ignazio Sanna, L'antropologia cristiana tra modernità e postmodernità, Queriniana, Brescia, 2001, p.449.

² Ibid, p.449.

³ Lettera ai Presidenti delle Conferenze Episcopali sulla Spiritualità del Dialogo, Città del Vaticano, 3 marzo, 1999.

blistavo lice koje rasvjetljuje tamu pojedinaca, grupa, naroda, nacija i cijelog čovječanstva.

Na Božić, otvorimo se dijalogu s Utjelovljenom Riječi, učimo od Nje biti i željeti biti istinski ljudi: i upravo tako naučit ćemo prepoznavati u svakoj osobi sliku Boga, biće koje zasluži najveće poštovanje, ne obazirući se na njegovu kvalitetu ili sposobnost, na njegovu povijest ili kulturu. Bilo koje ljudsko biće koje imamo pred sobom, mladog ili starog, odraslog ili dijete, siromašnog ili bogatog, zdravog ili bolesnog, bilo kakva da je njegova razina kulture, porijeklo, boja kože ili jezik koji govori, ima pravo na pravdu i ljubav bez iznimke.

U našem stoljeću, posebno u Zapadnoj Europi, jako je naglašen fenomen pluralizma. Mnogostrukost proizlazi iz života u našem društvu. Pluralizam je nužnost života, koji dotiče i izaziva kulture, narode, tradicije i sve religije. U ovoj stvarnosti dijalog postaje jedna od najuobičajenijih i u isto vrijeme najzahtjevnijih stvarnosti. Dijalog s kulturama i religijama je naizgled jednostavan, ali u stvarnosti vrlo složen i zahtjevan. Na primjer u enciklici *Redemptoris missio*, Papa Ivan Pavao II. ukazuje na široko polje međureligijskog dijaloga: „Dijalogu se otvara široko polje, koje može poprimiti mnogo oblika i izraza: od razmjene među stručnjacima vjerske tradicije ili njihovim službenim predstavnicima do suradnje na cjelovitom razvoju i očuvanju vjerskih vrijednosti; od pripočavanja dotičnih duhovnih iskustava od takozvanog „životnog dijaloga“, u kojem vjernici različitih religija svjedoče jedni drugima, u svakodnevnom životu, vlastite ljudske i duhovne vrijednosti, i pomažu si da ih žive kao bi izgrađivali pravednije i bratskije društvo.“⁴ „Svi su vjernici i kršćanske zajednice pozvani prakticirati dijalog, iako ne na istoj razini i obliku.“ To će se najviše dogoditi, nastavlja Papa, „kroz takozvani „životni dijalog“.“⁵ Kršćani su pozvani dijeliti taj život, koji im je darovan u Utjelovljenoj Riječi sa čitavim čovječanstvom, jer Bog je Otac svih.

⁴ Giovanni Paolo II, Lettera enciclica *Redemptoris missio* circa la permanente validità del mandato missionario, 7 dicembre 1990, n. 57.

⁵ Giovanni Paolo II, Lettera enciclica *Redemptoris missio*, n. 57.

Božić nas poziva da služimo cijeloj osobi u svakoj osobi, da poštujemo dostojanstvo svakoga u pravednosti i miru za sve. Božić nas podsjeća da neće biti mira bez želje za dijalogom sa svima, bez traženog i ponuđenog oprost za sve. Ali Božić nas također podsjeća da ne može biti istinskog dijaloga ljubavi, bez otvaranja dijalogu s Bogom i s njegovom Riječi. Dakle, „utihimo kako bi smo čuli Riječ Gospodnju i o njoj razmišljali, dok ona, djelotvornim djelovanjem Duha Svetoga, nastavlja u nama prebivati, živjeti i govoriti nam dugo, sve dane našega života. Na taj način Crkva se uvijek obnavlja i pomlađuje zahvaljujući Riječi Gospodnjoj, koja zauvijek ostaje“ (*usp. 1 Pt 1, 25; Iz 40,8*). Tako i mi također možemo uči u svadbeni dijalog s kojim se završava Sveto Pismo: „Duh i zaručnica vele: „Dođi!“ Tko čuje, neka rekne: „Dođi!“...Onaj koji ovo jamči izjavljuje: „Da, dolazim uskoro!“ Amen! Dođi, Gospodine Isuse!“ (*Otk 22, 17.20*)

S. Lucja Lis, ASC

Iz svijeta laika

Kampanja za promicanje ljubavi

Mi ASC Suradnici iz Wichita centra (SAD) odlučili smo pokrenuti jedan projekt promicanja ljubavi. Kao Suradnici, svjesni da smo pokret koji mijenja život

(posvećen razvoju dubljeg duhovnog života) i da radimo na pitanjima društvene pravde, osjetili smo da je ova kampanja rođena u srcu karizme Klanjateljica Krvi Kristove. Karizma koju Klanjateljice izražavaju u službama koje obavljaju u Wichiti, Regija SAD i u ostatku svijeta.

Mi ASC Suradnici, izražavamo našu karizmu „Kampanjom ljubavi“. Ova inicijativa jedan je od načina izgradnje mira u svijetu. Mnogi ljudi mole za mir; ali do sada nitko nije pronašao rješenje za održiv mir. Djelo mira je komplicirano jer uključuje pravilan predak odnosa između mnogih država i naroda.

Uključuje razumijevanje različitih kultura i uvjerenja. Riječ je o zaboravljanju razlika, koje su često dovodile do uporabe nasilja prema drugima.

ASC Suradnici vjeruju da je ljubav ključ za izgradnju odnosa, koji promiču mir, i da je moguće stvoriti mirno međunarodno društvo ako svatko od nas teži živjeti ljubav kao stil života. I zbog toga su ASC Pridruženi zauzeti u „Kampanji za promicanje ljubavi“.

Ljubav je jednostavan koncept, poznat u cijelom svijetu. Nije važno tko smo i gdje smo, svi ljudi prepoznaju i razumiju ljubav. Ljubav stimulira dobru volju svih, i darivatelja i primatelja, neovisno o veličini usluge. Ljubav je, bez obzira na naša vjerska, politička ili ekonomska uvjerenja, vjera u vrijednost zajedničkog dobra za čovječanstvo, kao što je to Bog zamislio, dajući dvije velike zapovijedi: ljubiti Boga i ljubiti bližnjega kao sebe samoga.

Sve religije imaju svoju verziju onoga „činite drugima ono što želite da drugi vama čine.“ Ako vjerujemo da se ove istine prenose s generacije na generaciju, nema sumnje da je to razlog zbog kojega želimo iskoristiti brojne mogućnosti kako bi smo svaki dan ljubili.

Svaki čin ljubavi daje plodove – onaj tko je primio ljubav, dalje je daje. Kada se ljudi mijenjaju, svijet se mijenja. Ljubav poboljšava sve aspekte našega bića – fizički, mentalni, emocionalni i duhovni. Svaki čin ljubavi donosi mir.

Naš prvi zadatak u kampanji bio je postaviti bijele i crvene letke na branike auta s natpisom: „Ljubav: pobjedničko rješenje za mir.“

Ova kampanja naš je prijedlog za rješavanje stoljetnog problema izgradnje mira, mijenjajući život kroz praksu ljubavi.

Maxine Coppel, ASC Pridružena

Prostor za ONG

Međunarodna solidarnost i ljudska prava

10. prosinca u cijelom svijetu obilježava se Dan ljudskih prava. Ovaj dan važan je za

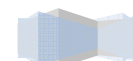
Klanjateljice ne samo zato što načela socijalnog nauka Crkve ističu dostojanstvo svake osobe, stvorene na sliku i priliku Božju, sa pripadajućim pravima, nego i zato što je svaki čovjek vrijedan Krvi Kristove.

Na nedavnom simpoziju u Ženevi, nadbiskup Silvano Tomasi, stalni promatrač Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima u Ženevi, održao je govor o ulozi općeg dobra u međunarodnim poslovima. VIVAT ovaj mjesec za razmišljanje koristi izvode iz njegovog govora.

„Izvešće o ljudskim pravima i međunarodnoj solidarnosti 2010., odličan je i detaljan prikaz trenutne složene situacije i mjesta koje u njoj zauzima solidarnost. Međusobna povezanost i međuovisnost u stalnom su porastu, ali mogu postati izvorom sukoba i konflikta ako ne postoji svjesno nastojanje upravljanja ovim procesom globalizacije prema rješenju *pobjednik-pobjednik* putem strategije solidarnosti. Solidarnost se rađa iz uvjerenja izvan granica, klasa, političkih sistema, da sve osobe dijele zajedničko i neotuđivo dostojanstvo. Korijen ovog uvjerenja nalazi se u starih filozofa...kao i na početku moderne sociologije, opravdavajući društvenu povezanost.

Na međunarodnoj razini, načelo solidarnosti dosta je prisutno, očito, u Povelji UN-a, u Univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravima (čl. 1, čl. 28, čl. 29), u Konvencijama iz 1996. o socijalnim i političkim pravima i o socijalnim i ekonomskim pravima, u Deklaraciji i programu djelovanja u Beču iz 1993., u logici Milenijskih ciljeva razvoja, u svim spisima o ljudskim pravima.

U priznanju bitne uloge solidarnosti u lokalnim i globalnim zajednicama, nalazimo približavanje stavova između svjetovne i religiozne tradicije. Koncept solidarnosti, na primjer, izražen je u različitim terminima nauka Crkve. Kratku sintezu koncepta solidarnosti u katoličkoj tradiciji, na kojoj sam temeljio moj kratki govor, dao je Papa Ivan Pavao II. u svojoj Enciklici *Centesimus Annus* (br. 10) gdje piše: „Lav XIII. potkrepljuje osnovno načelo zdrave političke organizacije, naime, što su pojedinci više nezaštićeni u društvu, to više trebaju brige i pažnje drugih, posebno intervenciju državne vlasti. Na taj način, ono što danas nazivamo načelo

solidarnosti, čiju sam valjanost, kako u unutarnjem poretku svake nacije tako i u međunarodnom poretku, obradio u enciklici *Sollicitudo rei socialis*, pokazuje se kao temeljno načelo kršćanskog shvaćanja političke i društvene organizacije.“ Ovo načelo više je puta navodio Papa Lav XIII., koristeći termin „prijateljstvo“, koncept već prisutan u grčkoj filozofiji. Papa Pio XI. poziva se na njega također značajnim terminom: 'društvena ljubav'. Papa Pavao VI., proširuje koncept prema mnogim suvremenim dimenzijama socijalnog pitanja, govoreći o *civilizaciji ljubavi*.“

U modernoj povijesti države su postupno prešle iz demokratskih republika u socijaldemokratske republike u svojim pravnim strukturama, prihvaćajući ideju da će ljudska prava biti nepotpuna ukoliko su ograničena samo na civilna i politička prava bez uključivanja minimalnih socijalnih i ekonomskih prava.

Način na koji su države osigurale konkretno ostvarenje oblika solidarnosti prema najugroženijim skupinama, različiti su ali neprestano poprimaju veliki značaj, dok je civilno društvo nastavilo svoj rad na pomaganju.

Solidarnost se dakle javlja kao zajedničko tkivo koje čini mogućim veze u svrhu razvoja, veće jednakosti, borbe protiv isključenosti i tako dalje. Još je važnije raspoloženje, kulturalni uvjeti za potporu humanitarnim akcijama, međunarodna suradnja, proces smanjena nejednakosti u svijetu, *motor koji pokreće ljude da rade za pravdu, besplatno kako bi se ispunili zahtjevi pravde*. Tako, solidarnost sistematski prakticirana, sprječava mnoge katastrofe i promiče bolji život za sve.

Vrijeme Došašća i Božića prilika je da dajemo besplatno i da radimo na pravdi za sve.

S. Therese Wetta, ASC

U Družbi

Poseban događaj

OSNUTAK TANZANIJA - REGIJA AD EXPERIMENTUM

Sa zahvalnošću ...

- **Bogu**, za dar procvata karizme u tanzanijskoj zemlji
- **ASC misionarkama, živima i pokojnima**, koje su se izmjenjivale u Tanzaniji od 1969. do danas:

S. Nicolina Scattaglia

S. Angelina Palmigiani

S. Delfina Gnerre

S. Romana Sacchetti

S. Vivian Miller

S. Zita Resch

S. Maria Teresa Fiorillo

S. Genesis Nave

S. Maria Rosaria Gargiulo

S. Carmina Marsano

S. Tullia Mandato

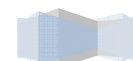
S. Teresa Sorrentino

S. Marisa Nardoni

S. Carmelina Gallo

... za njihovu velikodušnu predanost evangelizaciji, brizi i promociji tanzanijskog naroda;

- **Bivšoj Provinciji Acuto**, koja se kao plodna majka brinula za pupoljak s ljubavlju i predanjem;

- **Regiji Italija**, koja je nastavila i nastavlja brinuti se o Osnutku prateći ga s velikodušnošću u delikatnom prijelazu u Regiju ad experimentum.

Sve ASC su pozvane ...

- **Sudjelovati s radošću** u ovom događaju, daru plodnosti i milosti za Družbu;
- **Pratiti molitvom** Osnutak Tanzaniju u prijelazu na Regiju ad experimentum, predviđenom za kraj veljače i početak ožujka 2011.

Kalendar Vrhovne uprave

Vizitacija Osnutka Tanzanija	
S. Bernarda Krišić	od 28. studenog – 24. prosinca 2010
S. Ivana Paialunga	od 17. studenog – 24. prosinca 2010
S. Therese Wetta	od 28. studenog 2010. – 18. siječnja 2011
S. Susan Welsby bit će u SAD	od 10. prosinca 2010. – 10. siječnja 2011

Vratile su se u Očev dom

23. studenog 2010

S. Mary Jane Repp
Regija SAD

11 prosinca 2010

S. Palmira Carpenito
Regija Italija

„Vidi kako
je slatko BožanskoDjetešce...!
Ono privlači naša srca!
Ne želi drugo do li ljubav! Oh! Dragi
Isuse, evo ti moje...
i sva srca mojih
ljubljenih kćeri u Isusu...“
(MDM, pismo od 18. prosinca 1852)

